

РЕШЕНИЕ

№ 4460

гр. София, 04.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4171** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Г. Д. Г., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 4, к. 5 срещу решение от 27.07.2012 г. по НАХД № 22724/11 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 10476/23.02.2011 г., издадено от зам. началник Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР-ОПП/, с което на Г. Д. Г., на осн. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена „глоба” в размер на по 150 /сто и петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 /един/ месец, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Навежда твърдения, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт в частта, с която се потвърждава НП в частта, с която се налага наказание лишаване от право да управлява МПС и вместо него се постанови друг, с който се отмени в обжалваната част НП предмет на въззивната проверка. В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Предмет на касационна проверка е съдебно решение от 27.07.2012 г. по НАХД № 22724/11г. на СРС, с което е потвърдено изцяло НП № 10476/23.02.2011 г., издадено от зам. началник на СДВР–ОПП, с което на Г. Д. Г., на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание - „глоба” в размер на 150 /сто и петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, както и че извършеното нарушение правилно е квалифицирано като такова по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Тези изводи са правилни и се споделят от касационната инстанция. Нарушителят е санкциониран на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП, установено с радар TR4 № 009, фиксиращ скоростта, датата и часа, показани на водача. Представената по делото разпечатка от паметта на радара, както и свидетелските показания на св. Н., потвърждават данните отразени в АУАН и в НП, че на посочената дата 26.01.2011 г. и в посочения час 00:18 ч. е регистрирана скорост от 77 км/ч., установена с радар TR4 №009. Именно тази разпечатка е годното доказателство, по арг. от разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП. Нарушената разпоредба е тази на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, която регламентира забраната за превишаване на скоростта, сигнализирана с пътен знак, в случая В26 – 40 км/ч., за което следва да се наложи предвидената в чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП санкция.

Основателни са доводите в касационната жалба за приложението на нормата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. В хода на производството е изменена санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 4, от ЗДвП /ДВ., бр. 10 от 2011 г./, като наказанието, което се предвижда към настоящият момент е различно като размер на налагана глоба и нацяло е отпаднало наказанието „лишаване от право да се управлява МПС за срок от 1 месец”. При това положение, на осн. чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, следва да се приложи по-благоприятната нормативна разпоредба, която действа към момента на постановяване на този съдебен акт. Обжалваното решение на СРС, следва да бъде частично отменено, а вместо него се постанови друго, с което се отмени НП, в частта, в която е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец”. Санкцията „глоба” не следва да се променя, тъй като изменената норма на чл. 182, ал. 1, т. 5, от ЗДвП предвижда по-висок размер, който съответно е по-неблагоприятен за нарушителя.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 27.07.2012 г. по НАХД № 22724/11 г. на Софийски районен съд, в частта, в която потвърждава Наказателно постановление № 10476/23.02.2011 г. издадено от зам. началник Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, относно наложено на Г. Д. Г., ЕГН [ЕГН], на осн. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, наказание – „лишаване от право да управлява моторно превозно средство” за срок от 1 (един) месец, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 10476/23.02.2011 г. издадено от зам. началник Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, в която налага на Г. Д. Г., ЕГН [ЕГН], на осн. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, наказание – „лишаване от право да управлява моторно превозно средство” за срок от 1 (един) месец.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.